

RAPPORT UANMELDT TILSYN I KOMMUNALE OG PRIVATE INSTITUTIONER STEGE BØRNEHUS 0701 2026.

Dato og tidspunkt	0701 2026
Emne	☒ Uanmeldt tilsyn ☐ Uanmeldt akut tilsyn ☐ Uanmeldt skærpet tilsyn
Tilsynsførende	En pædagogisk konsulent fra sekretariat for børns trivsel og læring.
Fokus for tilsynet Hvis tilsynet er akut eller skærpet, skal her anføres på hvilket grundlag, der føres tilsyn.	Fokusområder fra det pædagogiske grundlag.
Fokusområde	Pædagogiske læringsmiljø <ul style="list-style-type: none"> - Struktur - Fysisk læringsmiljø - Barn-voksne relationer
Observation på fokusområde <u>Barn voksenrelation</u>	<p>Jeg ankommer til Stege Børnehus kl. 08:20 og bliver mødt af imødekommende voksne, der hilser og byder velkommen. I vuggestuen Mariehønen er der seks børn og to voksne. Børnene sidder ved bordet og spiser formiddagsmad.</p> <p>Et barn siger: <i>"Tørstig"</i>, og den voksne gentager og udvider: <i>"Ja, tørstig. Vil du have et stykke brød og noget at spise? Vi putter lige vand i kopperne."</i> Et barn græder, og den voksne tager barnet på skødet: <i>"Det var din bror/søster, der sagde farvel, fordi han/hun skulle i børnehave."</i></p> <p>En forælder kommer ind for at aflevere sit barn. De voksne hilser: <i>"Godmorgen, hej ven."</i> Farvelsigelsen foregår roligt, selvom barnet græder. Den voksne siger: <i>"Det skal nok gå."</i> Hun tilbyder</p>

vindruer, men barnet afledes kort, men falder hurtig til ro. En voksen læser en historie om *"Emil og hans tøj"*. Under læsningen er der dialog med børnene: *"Hvad tøj skal vi have på?"* To børn får øjenkontakt og leger med deres krus. Den voksne sætter sig ved siden af børnene og guider til opmærksomhed. Efter historien henter den voksne et rasleinstrument og siger: *"Nu skal vi synge en sang."* De synger sange som *"Ører, næse, tut"*. Efter samlingen går børnene en for en roligt ind i et andet rum til næste aktivitet. Overgangen er struktureret og foregår i ro.

I det nye rum synges der fx *"Tommel finger, hvor er du?"*. Et barn har svært ved at holde fokus, men den voksne kalder barnet til sig og skaber ro ved at placere barnet mellem sine ben. Efter samlingen fordeler de voksne sig: én i dukkekrogen med de mindste, én ved puslespil, og én bygger en motorikbane for at imødekomme børnenes behov for bevægelse.

Den voksne ved puslespillet er i dialog med børnene om, hvad der sker i spillet. Når hun må gå fra bordet, siger hun roligt: *"Jeg kommer tilbage om lidt."*

Generelt møder de voksne børnene med nærvær og opmærksomhed. De er lydhøre og taler med børnene om deres oplevelser og ideer. De hjælper børn, der sidder passivt eller går formålsløst rundt, med at blive involveret i leg – fx motorikbanen til et barn med motorisk uro. Jeg ser ingen konflikter, men voksne, der hele tiden er opmærksomme på børnenes behov og tilbyder alternativer.

Selvom der er nye børn, møder de voksne hvert barn som en lille person og tilpasser kommunikationen til barnets udtryk. De voksne understøtter sproget ved at sætte ord på oplevelser og spørger ind for at sikre forståelse. Børn i

	<p>udsatte positioner inddrages aktivt. Fx på legepladsen, hvor et barn med står og kigger, mens andre danser til musik. Den voksne tilbyder barnet en anden aktivitet og hjælper med at vælge legetøj til sandkassen.</p>
<p>Observation på fokusområde Læringsmiljø</p>	<p>Generelt i Stege Børnehus er der gode rammer for børnenes leg og læring. Rummene er indrettet, så børnene kan fordele sig, og flere rum er opdelt i zoner, der tydeligt signalerer, hvad man kan lave hvor. Et eksempel er fællesrummet, som er opdelt i områder til stille aktiviteter, læsning og kreative aktiviteter som tegning. Fællesrummet indeholder også et "rum i rummet" målrettet de ældste vuggestuebørn. Indretningen fremstår indbydende og velholdt, og legetøjet er intakt. Der er fx en dukkekrog og et lille værksted adskilt af en lav væg. Legetøjet er sorteret i kasser med billeder, så børnene selv kan afkode indholdet og vælge, hvad de vil lege med.</p> <p>Materialer og legetøj er generelt tilgængelige i hele huset, så børnene ikke behøver at bede om dem. I fællesrummet kan børnene fx selv tilgå kreative materialer til tegning. Der er gjort klar til dagen med legetøj og materialer stillet indbydende frem, så børnene inspireres til leg og aktiviteter. I vuggestuen er der et motorikrum med spejl og skumpuder, hvor voksne kan lave motorikbaner. På stuen ses konstruktionsmaterialer, bøger i børnehøjde og en dukkekrog. Legetøjet er organiseret i kasser med tydelige billeder, så børnene kan finde det, de ønsker.</p> <p>Der er en god balance mellem områder med aktivitet og steder, hvor børnene kan finde ro. Fx er der i vuggestuen en</p>

lille hule til tilbagetrækning.

Legepladsen er stor og opdelt i tre områder: én til vuggestuen, én til børnehaven og en ny biosfære-have. Legepladsen er tydeligt indrettet med rutsjebane, balancebomme, gynger, fodboldbane, legehus, sandkasse og buske til gemmeleg. Biosfære-haven giver mulighed for uforstyrret leg og indeholder en pilehytte, plantekasser til hver stue, et insektbo og en pilehytte tæt på. Legepladsen understøtter både grov- og finmotoriske aktiviteter, og materialer som sandlegetøj er tilgængelige, selv om sandkassen er dækket af sne.

Hos Uglerne er Playmobil en populær aktivitet, som børnene ofte fordyber sig i. De voksne understøtter legen ved at sikre, at materialerne holdes intakte og ved at hjælpe børnene med at vælge temaer, der inspirerer til fælles leg – for eksempel brandstationen med brandbil. Stuerne er indrettet med tre separate rum, hvilket giver mulighed for at organisere aktiviteter uden forstyrrelser. Rummene kan lukkes af med skydedøre, så børnene kan koncentrere sig om deres leg i mindre grupper og opleve ro og fordybelse.

I hele huset ses tydelighed i temaer og læringsfokus. For eksempel er der i vuggestuen tydelig fokus på krop og bevægelse. På døren hænger tegninger af øjne, mund, næse og ører med ord skrevet ovenover. Der hænger også sange og billeder af en krop, så forældrene kan se, hvad der arbejdes med. På legepladsen er der skilte med billeder, fx grøntsager i biosfære-haven, havdyr, krible-krable-dyr og opfordringer til bevægelseslege.

**Observation på fokusområde
Struktur**

**Overgang til frokost hos
Sommerfuglene.**

Overgangen til frokost hos Sommerfuglene foregår roligt og struktureret. Børnene går på toilettet i små grupper, mens en voksen er placeret ved toilettet, og en anden sidder mellem garderoben og stuen og spiller guitar. Den voksne synger sammen med børnene, der venter på tur, hvilket skaber en tryk og positiv stemning. Børnene deltager aktivt i sangen og virker optagede af fællesskabet. Når det bliver deres tur, går de ind på toilettet, og børn, der er færdige, henter madpakker og går stille ind på stuen. Flere synger videre fra deres pladser, mens de venter, hvilket understøtter den glidende overgang.

Når alle er klar, synges en fælles sang, som markerer, at frokosten starter. Børnene kender rutinen og finder hurtigt ro. Under måltidet er der god dialog mellem børn og voksne. Et eksempel: Et barn siger: *“Nu skal vi lytte!”*, og den voksne svarer anerkendende: *“X er lige startet, så X skal lige lære sangen.”* Barnet vender igen sin opmærksomhed på sin mad og fællesskabet ved bordet.

Lyden i rummet er afdæmpet og stemningen ved bordene er harmonisk, og der er god plads mellem bordene, hvilket understøtter ro og fokus på måltidet. Den voksne har opmærksomhed på børnene, støtter dem i at spise og deltager i samtaler, der tager udgangspunkt i børnenes initiativer.

Efterhånden som måltidet skrider frem, begynder enkelte børn at dreje rundt på taburetter. De anvises roligt til at sidde med benene under bordet, hvilket skaber ro og fastholder fokus på

måltidet. Dialogen er præget af turtagning og inddragelse af børneperspektiver, og den voksne gentager ofte børnenes svar for at understøtte sproglig udvikling. Der er en tydelig balance mellem struktur og fleksibilitet, hvor børnene får plads til små bevægelser, men samtidig fastholdes i måltidets ramme.

Da måltidet er ved at være slut, får børnene lov til at rejse sig én ad gangen, lægge madkasser i køleskabet og gøre sig klar til middagslur – roligt og forudsigeligt.

Struktur hos Uglerne

Hos Uglerne sidder en voksen sammen med seks børn ved et bord. De tegner og taler om børnenes historier. Den voksne inddrager børnenes perspektiver og udvider samtalen ved at stille nysgerrige spørgsmål til det, hun hører optager børnene. Hun tager udgangspunkt i deres fortællinger og kobler dem til næste aktivitet. En anden voksen kommer ind; hun har netop haft dialogisk læsning med en mindre gruppe. De børn, der har tegnet, samles roligt og går med ind i et andet rum, hvor de sætter sig på en madras.

Den voksne åbner læsningen ved at hente børnenes tegninger ind i dialogen: "Hvad har I tegnet?" Et barn svarer: "En muldvarp." Den voksne bygger videre: "Er den blevet flot? Nu skal vi høre om muldvarpen. Hvor bor den?" Et barn svarer: "Under jorden." Den voksne er placeret foran gruppen, og børnene sidder i en halvcirkel omkring hende. Børnene fremstår forberedte på aktiviteten, og den voksne rammesætter med rolig stemme og tydelige overgange, så opmærksomheden samles om historien.

	<p>Flere børn rejser sig for at se billeder tættere, hvilket kortvarigt spærrer for de andre. Den voksne guider gentagne gange børnene til at sætte sig, hvilket de gør – men enkelte rejser sig igen. Den voksne udvider dialogen fagligt ved at forklare, at muldvarpen skubber jord op, og hvad det vil sige at være nærsynet. Hun anerkender deltagelsen med korte, positive markeringer: “X, kigger du? Det er godt.” Generelt er børnene optagede og deltagende. Et barn vipper med hovedet gennem historien, og den voksne hjælper roligt barnet til ro. Der er plads til små bevægelser; børn kan lægge sig lidt tilbage og komme op igen, hvorefter fokus genfindes.</p> <p>Efter historien synger børnene en kendt afslutningssang. Bagefter går de tilbage til stuen, fordeler sig ved bordene og vælger leg. De retter sig efter de etablerede legezoner.</p> <p>I en enkelt situation vil et barn lege med noget, en anden bruger. Barnet siger: “Nej, det er min.” Den voksne opdager det straks og guider første barn til en alternativ aktivitet, hvorefter barnet vælger noget andet. De voksne er placeret ved bordene sammen med børnene; fokus er på børnenes aktiviteter frem for voksensnak. En voksen støtter et barn i leg med brandbil: Barnet siger “Der er brand,” og den voksne svarer: “Godt, er brandmanden kommet?” – dialogen knytter legen til tidligere oplevelser fra brandstationen og den voksne udvider barnets fortælling.</p>
<p>Andre observationer/ opmærksomhedspunkter</p>	<p>Det blev observeret, at de voksne lægger stor vægt på tryghed, omsorg og nærvær i hverdagen. De er opmærksomme på børnenes behov og støtter dem både følelsesmæssigt og</p>

	<p>udviklingsmæssigt. Der skabes en god balance mellem struktur og fleksibilitet, så der er plads til leg, læring og individuelle behov.</p> <p>Gennem dagen er pædagogernes engagement og kommunikation tydeligt rettet mod børnene. De positionerer sig strategisk i læringsmiljøerne og tilpasser kommunikationen til børnenes alder og udvikling. Der arbejdes aktivt for, at alle børn føler sig som en del af fællesskabet – også dem, der har brug for ekstra støtte.</p> <p>Børn i udsatte positioner tilbydes mindre grupper for at tilgodese behov for sprog og sprogstimulering. De voksne er i løbende dialog med børnene om det, der optager dem. Der ses tydelig turtagning, inddragelse af børnenes perspektiver og opfølgende spørgsmål. Den voksne gentager ofte børnenes svar for at understøtte sproglig udvikling.</p> <p>Dagen er tilrettelagt, så børnene kan føle sig trygge og vide, hvad der skal ske, samtidig med at der er plads til leg og læring. Strukturen i aktiviteterne giver ro, mulighed for fordybelse og en god balance mellem fælles oplevelser og fri leg. Overgange understøttes af genkendelige rutiner, sang og anerkendende guidning, hvilket skaber forudsigelighed og styrker både trivsel og fællesskab.</p>
<p>Evt. anbefalinger:</p>	<p>Ved den dialogiske læsning guider den voksne gentagne gange børnene til at sætte sig, hvilket de gør – men enkelte rejser sig igen. En mulig forbedring er at placere børnene i en let række, evt. på små puder, så alle har frit udsyn og sidder hver for sig.</p>

	Der er mange ophæng på nogle af væggene. Tænk over at begrænse antallet af ophæng til det mest relevante og aktuelle. Lad væggene understøtte læring – ikke forstyrre den.
Evt. henstillinger:	

